

Ang talinghaga ng balang ni propeta Joel

Ang pinsala na inilarawan ng pagkilos ng mga balang, ay tumutukoy sa malalaking kasamaan na nagreresulta mula sa giyera sa mga banyagang bansa at hindi sa mga lehiyon ng mga demonyo. Ito ay isang walang uliran kasinungalingan upang sabihin na ang bawat uri ng tipaklong ay kumakatawan sa mga lehiyon ng mga demonyo, na kumikilos sa buhay ng mga tao.

Ang talinghaga ng balang ni propeta Joel

Panimula

Walang katotohanan ang bilang ng mga sermon, artikulo, libro at eksibisyon na naglalarawan sa pangitain ng mga balang, na inihayag ni propetang Joel, bilang mga lehiyon ng demonyo na umaatake laban sa patrimonya ng mga di-ikapu na mananampalataya.

Ang isang simpleng paghahanap sa Internet ay nagbabalik ng hindi mabilang na mga artikulo at libro [1] na nagsasaad sa kategorya na ang mga balang ay mga lehiyon ng demonyo na direktang kumilos sa mga pag-aari ng mga tao, sinisira ang mga bahay, kotse, damit, groseri, suweldo, atbp. Na ang mga demonyong ito ay nagdudulot ng mga sakuna sa mga kotse, eroplano, barkong lumubog, winawasak ang mga gusali, pumatay sa mga tao, winawasak ang mga bansa, pamilya, simbahan, kasal at tahanan.

Tama iyan, ano ang kinakatawan ng talinghaga ng mga balang na

inihayag ni Joel? Ang mga balang demonyo ba?

Ang talinghaga

“Ang natitira sa uod, kinain ito ng balang, kung ano ang natitira sa balang, kinain ito ng balang at kung ano ang natitira sa balang, kinain ito ng aphid.” (Joel 1: 4)

Bago pag-aralan ang teksto, nais kong tiyakin sa mambabasa na ang mga pigura ng uod, tipaklong, balang at aphid, na bumubuo sa talinghaga ni propetang Joel, ay hindi mga demonyo. Anumang diskarte, sa puntong ito, ay naglalayon upang linlangin ang hindi nag-iingat sa pamamagitan ng paggawa ng layman at neophyte na isang madaling biktima para sa mga walang prinsipyong kalalakihan o, sa pinakadulo, walang alam sa katotohanan sa Bibliya.

Ang parabulang inihayag ng propetang si Joel ay may tiyak na madla: ang mga Hudyo, bago ang pagpapakalat. Nang ipahayag ni Joel ang mensahe ng Diyos sa mga nakatatanda at naninirahan sa lupain, hindi niya nilalayon ang sangkatauhan, na para bang pinag-uusapan niya ang planeta sa lupa, ngunit sa halip, ang mensahe ay nakatuon sa mga pinuno ng mga Judio at residente ng lupain ng Canaan, iyon ay ang mga Hudyo. (Joel 1: 2)

Upang palawakin ang saklaw ng propesiya, upang makipag-usap sa mga Hentil o kahit na makipag-usap sa mga miyembro ng Church of Christ, ay upang iuwi sa ibang bagay ang mensahe ng propetang Joel, sapagkat ang target na tagapakinig ng mensahe ay ang mga taga-Israel, na makikita mula sa huling pangungusap mula sa talata: ‘... o, sa mga araw ng iyong mga ama’, isang paraan ng pagtukoy sa mga naunang salinlahi ng mga anak ni Israel.

“Pakinggan ito, kayong mga matatanda at pakinggan, lahat ng mga naninirahan sa mundo: Nangyari ba ito sa inyong mga

kaarawan o, sa mga araw ng inyong mga magulang?" (Joel 1: 2)

Dapat iparating ng mga Israelita ang mensahe ng propetang si Joel, tungkol sa mga balang, sa kanilang mga anak at mga anak sa kanilang mga anak, upang ang mensahe ay maabot sa mga susunod na henerasyon. (Joel 1: 3)

At ano ang mga balang sa parabula? Ang sagot ay matatagpuan sa talata 6: isang malakas at maraming dayuhang bansa!

"Para sa isang malakas na bansa na walang bilang ay bumangon laban sa aking lupain; ang kanilang mga ngipin ay mga dandelion at mayroon silang mga panga ng isang matandang leon. " (Joel 1: 6)

Ang propetang si Jeremias, na rin, ay tumutukoy sa pagsalakay ng mga banyaga, na gumagamit ng iba pang mga numero:

Sapagka't dadalawin kita sa apat na uri ng kasamaan, sabi ng Panginoon: na may isang tabak upang pumatay at mga aso, upang kaladkarin sila, ng mga ibon sa langit at ng mga hayop sa lupa, upang ubusin at sirain sila. (Jer 15: 3)

Ang pagsalakay sa mga banyagang bansa ay hinulaan na ng propetang si Moises:

Ibangon ng Panginoon laban sa iyo ang isang bansa mula sa malayo, mula sa dulo ng lupa, na lilipad tulad ng isang agila, isang bansang hindi mo mauunawaan ang wika; Mabangis na mukha ng bansa, na hindi igagalang ang mukha ng matanda, o maaawa sa binata; At kakainin niya ang bunga ng iyong mga hayop at ang bunga ng iyong lupain, hanggang sa ikaw ay malipol; at hindi ka iiwan ng butil, kailangan, o langis, ni mga anak ng iyong mga baka, o ng iyong mga tupa, hanggang sa maubos ka nito. (Deut 28: 49-51)

Ang propetang si Joel ay gumagawa ng parehong hula, gayunpaman, ay bumubuo ng isang talinghaga upang mapadali ang

anunsyo ng mga hinaharap na kaganapan, mula sa mga magulang hanggang sa mga anak. Paano makakalimutan ng sinuman ang isang talinghaga na nagtatampok ng mga balang, na sumisira sa lahat sa harap nila?

Ang pagsalakay ng mga Caldeo ay inihambing sa pagkawasak na dulot ng mga balang, dahil sasalakayin nila ang mga lungsod ng Israel, na kahawig ng Eden, kung saan, pagkatapos ng pagsalakay sa Babilonya, ang kapahamakan lamang ang mananatili.

“Araw ng kadiliman at kadiliman; araw ng mga ulap at siksik na kadiliman, tulad ng umaga na kumalat sa mga bundok; dakila at makapangyarihang mga tao, na wala kailanman, mula pa noong sinaunang panahon, ni pagkatapos ng mga ito sa mga darating na taon, mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon. Sa harap niya ay susunugin ng apoy at sa likuran niya ang isang naglalagablab na apoy; ang lupain na nasa harap niya ay tulad ng halamanan ng Eden, ngunit sa likuran niya ay isang sira na disyerto; oo, walang makakatakas sa iyo. “ (Joel 2: 2-3)

Ang talinghaga tungkol sa mga balang ay naglalayon ng layunin na ilarawan ang hinulaang ni Moises, sapagkat ang bansang sasalakay sa Israel ay susupukin ang lahat na ginawa ng mga hayop at bukid. Walang magiging butil, dapat, langis o mga supling ng hayop, dahil sa pagsalakay ng mga dayuhan.

Ang puno ng ubas at igos ay mga pigura na tumutukoy sa dalawang bahay ng mga anak ni Jacob: ang Juda at Israel, kung kaya't ang hula at parabulang kumakatawan, lamang at eksklusibo, ang mga anak ni Israel. Upang mailagay ang mga kalalakihan, o mga Hentil, o ang iglesya, bilang mga bagay ng aksyon ng mga balang, ay isang pantasya ng ulo ng isang taong walang kaalam-alam.

Inihambing ng mga propetang sina Isaias at Jeremias ang mga hindi kilalang bansa sa mga mabangis na hayop sa parang, sa

halip na gamitin ang pigura ng mga balang:

“Ikaw, lahat ng mga hayop sa parang, lahat ng mga hayop sa gubat, halika at kumain” (Is 56: 9);

Samakatuwid, sinaktan sila ng isang leon mula sa kagubatan, isang lobo mula sa mga disyerto ang sasaktan sa kanila; isang leopardo ang nagbabantay sa mga lungsod nito; sinumang lumabas sa kanila ay masisira; sapagkat ang kanilang mga kalapasan ay dumami, ang kanilang mga pagtalikod ay dumami. “ (Jer 5: 6)

Ang pinsala na inilarawan ng pagkilos ng mga balang, ay tumutukoy sa malalaking kasamaan na nagreresulta mula sa giyera sa mga banyagang bansa at hindi sa mga lehiyon ng mga demonyo. Ito ay isang walang uliran kasinungalingan upang sabihin na ang bawat uri ng tipaklong ay kumakatawan sa mga lehiyon ng mga demonyo, na kumikilos sa buhay ng mga tao.

Sinumang magsabi na ang tipaklong ay isang uri ng legion ng mga demonyo, na kumikilos sa buhay ng mga hindi sumunod sa Diyos, ay sinungaling.

Sinumpa ng Diyos ang mundo dahil sa pagsuway ni Adan at, sa wakas, tinukoy na kakainin ng tao ang pawis sa kanyang mukha (Gen. 3: 17-19). Ang banal na pagpapasiyang iyon ay nahuhulog sa mga makatarungan at hindi makatarungan! Ang isa pang sumpa na nahulog sa sangkatauhan, mga Hudyo at mga Hentil, ay ang kamatayan, kung saan ang lahat ng mga tao ay nakalayo sa kaluwalhatian ng Diyos.

Ngunit, sa kabila ng sumpa na nagreresulta mula sa pagkakasala ni Adan, ang swerte ay itinapon sa lahat ng kanyang mga inapo, nang walang pagkakaiba ng matuwid at hindi makatarungan “sapagkat ang oras at pagkakataon ay nakakaapekto sa bawat isa, nang hindi malinaw” (Kaw 9:11). Ang sinumang nagtatrabaho sa buhay na ito ay may karapatang kumain, sapagkat ang batas ng paghahasik ay pareho para sa lahat: makatarungan at hindi makatarungan.

Upang sabihin na ang pamutol ng balang ay kumikilos sa buhay ng mga infidels ay isang kamalian. Upang sabihin na ang bahagi ng kung ano ang nakukuha ng isang taong hindi tumapat sa kanyang trabaho, ay kabilang sa mga demonyo ay scabrous, sapagkat ang lupain at ang kabuuan nito ay pagmamay-ari ng Panginoon.

Ang paggamit sa Isaias 55, talata 2, upang pag-usapan ang tungkol sa pananalapi, ay nagpapatotoo laban sa katotohanan ng Banal na Kasulatan. Nang tanungin ni Isaias ang mga tao, tungkol sa paggastos ng kanilang kinita sa pagtatrabaho sa hindi tinapay, hindi niya pinag-uusapan ang tungkol sa mga sigarilyo, inumin, aliwan, gamot, atbp. Sinasaway ng Diyos ang mga tao sa paggastos ng nakuha niya sa mga hain, mga handog na hindi nakalulugod sa Diyos (Isa 1: 11-12; Isa 66: 3).

Ang kinalulugdan ng Diyos, at kung aling tunay na nagbibigay-kasiyahan sa tao, ay makikinig siya sa salita ng Diyos, sapagkat, 'ang sumagot ay mas mabuti kaysa magsakripisyo'. (1 Sam 15:22) Ngunit ang mga anak ni Israel ay binigyan ng mga sakripisyo, ibig sabihin, ginugol nila ang bunga ng paggawa sa hindi nila nasiyahan!

“Datapuwa’t sinabi ni Samuel, ‘May kaluguran ba ang Panginoon sa mga handog na susunugin at mga hain, na gaya ng pagsunod sa salita ng Panginoon? Masdan, ang pagsunod ay mas mabuti kaysa sa pagsasakripisyo; at paghahatid nito ng mas mahusay kaysa sa taba ng tupa. “ (1 Sam 15:22)

Walang katotohanan na sabihin na ang mapanirang balang ay tumutukoy sa natural na mga kalamidad, sakuna, masamang panahon, at iba pa, ngunit upang mailapat ang Juan 10, talata 10, kung saan dumating ang magnanakaw, kung hindi pumatay, magnakaw at sirain, bilang pagkilos ng demonyo. Ito ay masamang pagbabasa na may mga magagandang motibo. Upang sabihin na ang lehiyon ng mga demonyo, na kinakatawan ng mapanirang balang, ay mga mamamatay-tao na ginagawa ang sinabi ng Juan 10, talata 10; nakakasama nito.

Ang magnanakaw na sinabi ni Jesus na dumating upang patayin, magnakaw at sirain ay hindi tumutukoy sa diyablo, ngunit sa mga pinuno ng Israel, na nauna sa Kanya. Ang mga pinuno ng Israel ay magnanakaw at magnanakaw, sapagkat kumilos sila bago dumating si Jesus, dahil sa hinulaan ng mga propeta:

“Ang bahay bang ito, na tinawag sa aking pangalan, ay isang yungib ng mga tulisan sa iyong mga mata? Narito, ako, ang aking sarili, ay nakita ko ito, sabi ng PANGINOON.” (Jer 7:11);

“Lahat ng nauna sa akin ay magnanakaw at magnanakaw; ngunit hindi sila dininig ng mga tupa. “ (Juan 10: 8);

“Ang magnanakaw ay pupunta lamang upang magnakaw, pumatay at sirain; Ako ay naparito upang sila ay magkaroon ng buhay, at magkaroon ng sagana. “ (Juan 10:10);

“At sinabi niya sa kanila, Nasusulat, Ang aking bahay ay tatawaging bahay-panalanginan; ngunit ginawa mo itong isang lungga ng mga magnanakaw”. (Mat 21:13)

Ang pagtatapos ng mga nagsasalita na gumagamit ng parabula ng mga balang ay mas kakaiba kapag nagmumungkahi ito ng isang paraan upang mapagtagumpayan ang mga balang: upang maging isang tither!

Samantalang ang mga balang ay kumakatawan sa bansang Kaldean, na sumalakay sa Jerusalem noong 586 BC, nang salakayin ni Nabucodonosor II – Emperador ng Babilonya – ang Kaharian ng Juda, sinira ang parehong lungsod ng Jerusalem at ang Templo, at ipinatapon ang mga Hudyo sa Mesopotamia, paano malalampasan ang mga ‘balang’ na ito, kung ang mga Caldeo ay napatay na?

Bilang karagdagan sa pagsasabi na ang mga balang sa parabula ni Joel ay iba’t ibang uri ng mga demonyo, maraming nagsasalita ang nagsasabi na ang tanging paraan upang talunin sila ay sa pamamagitan ng katapatan sa mga ikapu at handog! Hindi totoo!

Ang mga anak ni Israel ay dumanas ng pagsalakay sa mga banyagang bansa, sapagkat hindi nila pinahinga ang lupain, ayon sa salita ng Panginoon, at hindi dahil hindi sila tither, tulad ng nabasa natin:

At aking pangangalatin ka sa gitna ng mga bansa, at ibubuga ko ang iyong tabak sa likuran mo; ang iyong lupain ay magiging sira at ang iyong mga bayan ay magiging sira. Kung magkagayo'y tatamasahin ng lupain ang mga araw ng kapahingahan nito, sa lahat ng mga araw ng kanyang pagkawasak at kayo ay mapapasa lupain ng inyong mga kaaway; pagkatapos ay magpapahinga ang lupa at maglaro sa mga Sabado nito. Siya ay magpapahinga araw-araw ng pagkawasak, sapagka't hindi siya nagpahinga sa iyong mga Araw ng Pamamahinga, kung saan ito ay maaring tirahan" (Lev 26:33-35).

Dahil sa hindi pagpapahinga sa lupa, itinatag ng Diyos ang 70 linggo ni Daniel, na naitala sa Aklat ng Mga Cronica.

"Upang ang salita ng Panginoon ay matupad sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, hanggang sa ang lupa ay malugod sa mga araw ng kapahingahan nito; Ang lahat ng mga araw ng kapahamakan ay nagpahinga, hanggang sa natapos ang pitong pung taon. (2 Chr 36:21).

Ang reklamo ni Malakias tungkol sa pagdadala ng lahat ng ikapu sa kaban ng bayan ay matagal matapos ang pagpapatapon sa Babilonya (Mal 3:10). Ang propetang si Malakias ay kapanahon nina Ezra at Nehemias, sa panahon pagkatapos ng pagkatapon, nang ang mga pader ng Jerusalem ay muling itinayo, noong 445 BC.

Malinaw ang Bibliya:

"Tulad ng isang ibong gumagala, tulad ng isang lunok ay lumilipad, sa gayon ang sumpa nang walang dahilan ay hindi darating". (Kaw 26: 2)

Ang sumpa ba ay sinapit ang mga anak ng Israel sa pamamagitan ng pagkilos ng mga demonyo? Hindi! Ang mga demonyo ay sinumpa ng likas na katangian, ngunit hindi sila ang sanhi ng mga sumpa sa sangkatauhan. Ang sanhi ng sumpa na sumapit sa mga anak ni Israel ay ang pagsuway sa mga utos ng Diyos, na ibinigay ni Moises. Ang pagsalakay sa Babilonya ay naganap lamang dahil sa pagsuway ng Israel at hindi sa pagkilos ng mga demonyo!

Sa mga anak ni Israel, iminungkahi ng Diyos ang mga pagpapala at sumpa at ang motto para sa pagtanggap sa kanila ay, ayon sa pagkakabanggit, pagsunod at pagsuway. Ang sanhi ng sumpa ay ang pagsuway, sapagkat kung walang sumpa ay walang sumpa.

At sino ang nagtaguyod ng sumpa? Ang Diyos Mismo!

Gayunpaman, kung hindi ka makinig sa tinig ng Panginoon mong Diyos, upang hindi maingat na tuparin ang lahat ng kanyang mga utos at mga palatuntunan na aking iniutos sa iyo ngayon, kung gayon ang lahat ng mga sumpang ito ay darating sa iyo at maaabutan ka: Sumpain ka sa lungsod at sumpain ka sa bansa. Sumpain ang iyong basket at ang iyong masahin. Sumpain ang bunga ng iyong sinapupunan at ang bunga ng iyong lupain at ang supling ng iyong mga baka at iyong mga tupa. Sumpa ka magiging sa pagpasok mo at sumpa ka kapag umalis ka. Ang Panginoon ay magpapadala ng sumpa sa iyo; pagkalito at pagkatalo sa lahat ng bagay na dapat mong gawin; hanggang sa ikaw ay malipol at hanggang sa bigla kang mapahamak, dahil sa kasamaan ng iyong mga gawa, na iyong iniwan sa akin. (Deut 28: 15-20)

Ito ay tiyak na, nang walang dahilan, walang sumpa!

Ang kontribusyon sa pananalapi sa isang naibigay na institusyon ay hindi nagpapalaya sa sinuman mula sa mga demonyo, sumpa, masamang mata, atbp. Ang mga nasabing mensahe ay mapanlinlang upang maiugnay ang mga simple. Hindi dahil wala kang kaalaman na hindi ka mapaparusahan:

“Ang binalaan ay nakikita ang kasamaan at nagtatago; ngunit ang mga simple ay pumasa at nagdurusa ng parusa. “ (Kaw 27:12)

Ang pag-angkin ng kamangmangan sa harap ng Diyos ay hindi magpapalaya sa sinuman mula sa mga kahihinatnan. Samakatuwid ang pangangailangan para sa tao na maging matulungin sa tinig ng Diyos.

Ngunit, may mga nakakarinig ng salita ng Diyos, subalit, nagpasyang lumakad alinsunod sa ipinanukala ng kanilang mapanlinlang na puso, na iniisip na magkakaroon sila ng kapayapaan. Mahusay na panlilinlang, sapagkat ang pagpapala ng Panginoon ay para sa mga nakikinig sa Kanyang salita.

“At maaaring mangyari na, kung may makarinig ng mga salita ng sumpa na ito, siya ay pagpalain ang kanyang sarili sa kanyang puso, na nagsasabing: Magkakaroon ako ng kapayapaan, kahit na ako ay lumakad alinsunod sa palagay ng aking puso; upang idagdag sa uhaw, ang pag-inom. “ (Deut 29:19)

Ang aral na kinukuha ng naniniwala kay Cristo Jesus mula sa inihayag sa talinghaga tungkol sa mga balang ay ipinahayag ni apostol Paul sa mga taga-Corinto:

“At ang mga bagay na ito ay ginawa sa atin sa pigura, upang hindi tayo manabik ng masamang bagay, tulad ng ginawa nila.” (1 Cor 10: 6).

Para sa mga naniniwala na si Jesus ang Cristo, wala nang pagkondena, at ang nabasa natin mula sa mga anak ni Israel ay upang hindi tayo magkamali. Kung walang pagkondena para sa isang tao na isang bagong nilalang, tiyak na siya ay nakatago kasama ni Cristo sa Diyos, samakatuwid, hindi siya dapat matakot sa mga demonyo, sumpa, atbp.

Sinumang nasa kay Cristo na masama ay hindi mahipo, sapagkat siya ay nakatago kasama ni Cristo, sa Diyos.

“Alam natin na ang bawat isa na ipinanganak ng Diyos ay hindi nagkakasala; ngunit kung ano ang nabuo ng Diyos ay nagpapanatili ng kanyang sarili, at ang masamang isa ay hindi hawakan ito. “ (1 Juan 5:18);

“Sapagkat patay ka na at ang iyong buhay ay nakatago kasama ni Kristo, sa Diyos.” (Col 3: 3)

Ang lahat ng mga naniniwala kay Cristo ay pinagpala ng lahat ng mga pagpapalang espiritwal kay Cristo Jesus (Efe. 1: 3), kaya't hindi kailangang matakot sa aksyon ng mga demonyo.

Ang tanging sumpa na makakaabot sa isang naniniwala ay hayaan ang kanyang sarili na linlangin ng mga kalalakihan na, sa tuso, niloloko ang kanilang sarili, lumayo sa katotohanan ng ebanghelyo (Efe 4:14; 2 Ped 2: 20-21), samakatuwid, na may kaugnayan sa mga bagay, higit pa siya sa isang nagwagi, at walang nilalang ang makapaghihiwalay sa kanya mula sa pag-ibig ng Diyos, na kay Cristo.

“Ngunit sa lahat ng mga bagay na ito, higit pa tayo sa mga nanalo, ng isang nagmamahal sa atin. Sapagkat natitiyak ko na alinman sa kamatayan, o buhay, o mga anghel, o mga punong puno, o mga kapangyarihan, o ang kasalukuyan, o ang hinaharap, o ang taas, o ang lalim, o anumang iba pang mga nilalang, ay hindi maaaring paghiwalayin tayo ng pag-ibig ng Diyos, na nasa kay Cristo Jesus na ating Panginoon” (Roma 8: 37-39).